

Τῆς 7' τοῦ μηνὸς Αὐγοῦστοῦ
ΑΝΑΜΝΗΣΙΣ
ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ
ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ
ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ
ΤΥΠΙΚΟΝ

Ἐὰν ἡ Ἑορτὴ αὕτη τύχη ἐν Κυριακῇ, οὐδὲν τῶν Ἀναστασίμων
ψάλλομεν, ἀλλὰ πάντα τῆς Ἑορτῆς.

* * * * *

Εἰς τὸν Ὁρθρον
Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφωνήσῃς·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος ρϥ Γα ϕ

Ⲭ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν εὐ
λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι
ι οὐ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

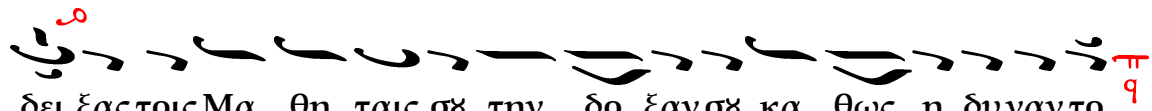
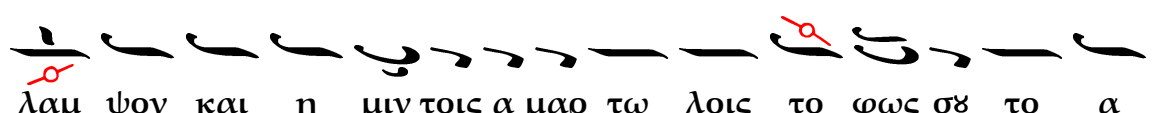
Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου
ἡμυνάμην αὐτούς.

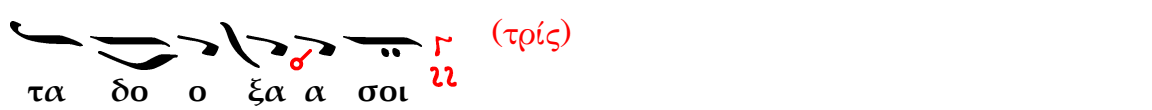
Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν
ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

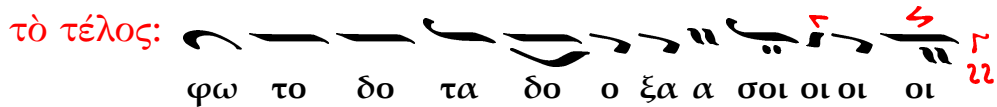
Ⲭ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν εὐ
λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι
ι ι οὐ

Ἦχος ρϥ Γα ϕ

Μ ε τε μορ φω θης εν τω ο ρει Χρι στε ο Θε ος

 δει ξαστοις Μα θη ταις σε την δο ξανσε κα θως η δυναντο

 λαμ ψον και η μιν τοις α μαρ τω λοις το φως σε το α

 ι δι ον πρε σβει αις της Θε ο το ο κε φω το δο

 τα δο ο ξα α σοι (τρεις)

τὸ τέλος:
 φω το δο τα δο ο ξα α σοι οι οι οι

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

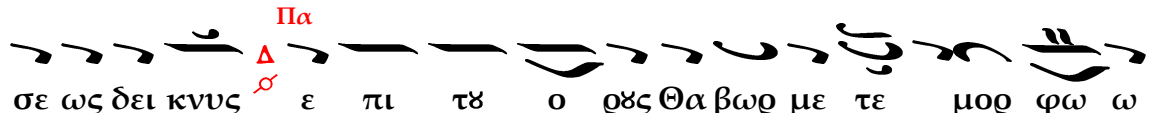
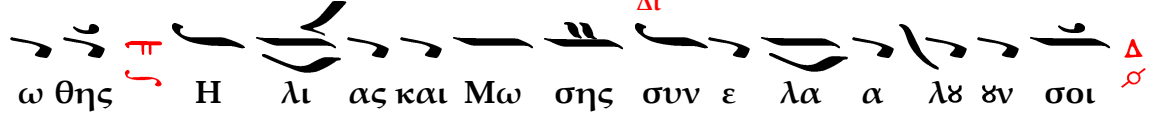
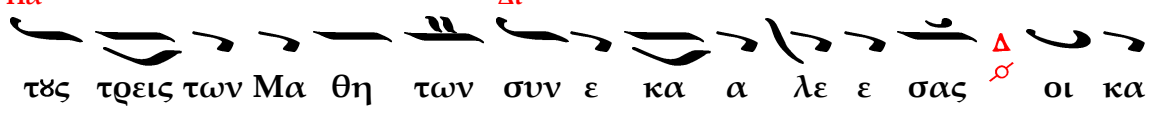
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

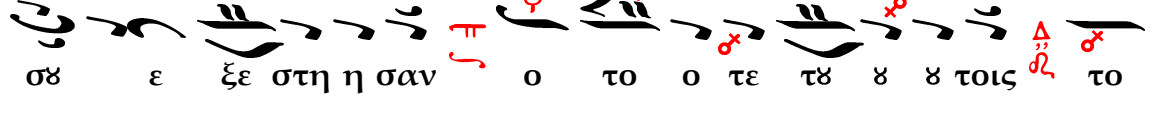
ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Δι Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

 Την των βρο των ε να αλ λα γην την με τα δο ξης σε

 Σω τηρ εν τη δευ τε ρα και αι φρι κτη της σης ε λευ

 σε ως δει κνυς ε πι τς ο ρς Θα βωρ με τε μορ φω ω

 ω θης Η λι ας και Μω σης συν ε λα α λς εν σοι

 τς τρεις των Μα θη των συν ε κα α λε ε σας οι κα

 τι δον τες Δε σπο τα την δο ξα αν σε τη α στρα πη

 σε ε ξε στη η σαν ο το ο τε τς ς τοις το

 φω ως σε λα α αμ ψας φω τι σον τας ψυ χα α α

α ας η μων

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα, ὅμοιον.

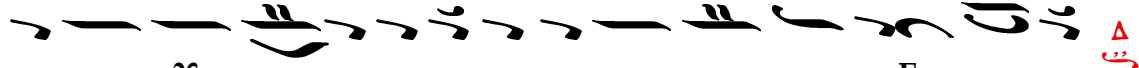
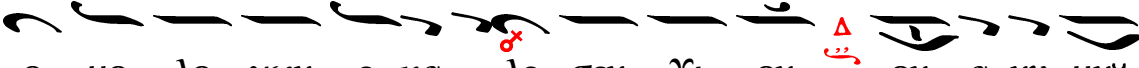
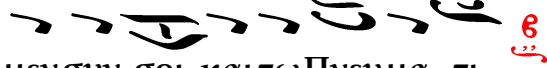
Ε^{Πα}πι το ο ρος το ο Θα βωρ με τε μορ φω θης Ι^{Δι}
η σου^{Πα} και νε^Δφε λη φω ω τει νη ε φη πλω με νη^{Δι}ως
σκη νη^{Πα} τς Α πο στο λς της δο ξης σς^Δ κα τε κα λυ^Δ
υ ψεν^{Πα} ο θεν και εις γην ε να πε ε βλε ε πον^Δ μη^{Πα}
φε ρον τες ο ραν την λαμ προ ο τη η τα^{Δι} της α προ^Δ
σι τς δο ξης τς προ σω πς σς^{Πα} α ναρ χε Σω τερ Χρι^Δ
στε ο Θε ο ος^{Δι} ο το ο τε τς σς τοις^{Πα} το φω ως^Δ
ς λα α αμψας^{Πα} φω τισοντας ψυ χα α α α ας η^Δ
μων^Δ

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος Δι-Θ. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ο^{Δι}α νελ θω ων συ υν Μα θη ταις εν τω ο ρει^Δ
και εν τη δο ο ξη η τς Πα τρος α πα στραψας^Δ συν^Δ
Μω υ ση Η λι ας σοι πα ρι ι στα νται^Δ Νο μος^Δ

 και Προ φη ται αι γαρ ως Θε ω λει τω ρ γω σιν ^Δ ω

 και την Υι ο τη η τα την φυ σι κην ο Γεν νη τω ρ ^Δ

 ο μο λο γων ε κα λε σεν Υι ον ^Δ ον α νυ μν

 μεν συν σοι και τω Πνευ μα τι

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

* * *

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ ἄ Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

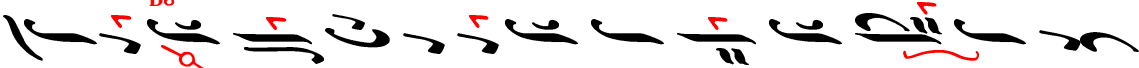
Ἦχος ¹ Βου ^Σ

 Ε κ νε ο τη το ο ο ος μω πο ο ολ λα α α

 πο λε ε μει με ε πα α α θη η ^{Δι} αλλ α

 αυ τος α αν τι ι λα α α βω ω ω και σω ω ω

 σον Σω ω τη η ηρ μω ω ^(δίς)

 Ο ι μι σω ων τε ς Σι ω ω ων αι αι σχυ υν θη

 η η τε ε ε ε ε α πο ο τω Κυ υ ρι

 ι ι ω ω ως χο ο ο ο ο ορ το ο ο ο ος

 γαρ ^M πυ υ ρι ι ι ι ι ε ε σε ε ε σθε ε

 ε ε ε α πε ξη ρα με ε ε νοι οι ^(δίς)

Δ^{B8} ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και αι Α α γι ι

ω Πνε ευ μα α τι ι

Α^{B8} γι ω Πνευ μα τι ι ι πα α α σα ψυ υ

χη ζω ω ου ου ου ται αι και κα α θα αρ

σει υ ψου ου ου ται αι λα α αμ πρυ υ νε ε ε

ται τη η Τρι ι α δι κη η μο ο να α α

^{B8} δι ι ι ι ι Ι ε ε ρο κρυ υ φι ι ι

ω ως

Κ^{B8} αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των

αι ω ω νων α α μη ην

Α^{B8} γι ω Πνευ μα α τι ι α να α βλυ υ υ

^{B8} ζει τα α τη η ης χα α α α ρι το ος ρει

ει ει θρα α αρ δε ε ε ε ε ευ ο ο ο ο ον

τα α α α πα α σαν τη ην κτι ι ι σι ι ι

ι ιν προς ζω ω ω ο γο ο νι ι ι α αν

Προκείμενον. Ἦχος δ΄. Ψαλμὸς πη΄ (88).

Θ
α βω ωρ και Ερ μων εν τω ο νο μα τι ι
σου α γα αλ λι α σονται
Σοι ει σιν οι ου ρα νοι και ση ε στιν η γη
την οι κου με νην και το πλη ρω μα αυ της
ε θε με λι ωσας

Θ
α βω ωρ και Ερ μων εν τω ο νο μα τι ι
σου α γα αλ λι α σονται
Σος ο βρα χι ων με τα δυ να στει ει ας
ται ω θη τω η χειρ σου
δε ξι α σ

Θ
α βω ω ωρ και Ερ μων εν τω ο νο μα τι
ι σου α γαλλι α σονται αι αι

ΤΑΞΙΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΤΟΥ ΟΡΘΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

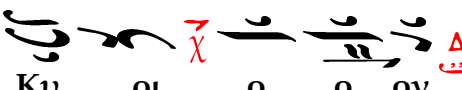
Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον

 Κυ ρι ο ο ον

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. (θ' 28-36)

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ ἀναγινώσκει ὁ ἱερεὺς τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὅρθρου τῆς ἑορτῆς ἀπὸ τῆς Ὁραΐας Πύλης.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην καὶ Ἰάκωβον ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος προσεύξασθαι. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ προσεύχεσθαι αὐτὸν τὸ εἶδος τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἕτερον καὶ ὁ ἱματισμὸς αὐτοῦ λευκὸς ἑξαστράπτων. Καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο συνελάλουν αὐτῷ, οἵτινες ἦσαν Μωϋσῆς καὶ Ἡλίας, οἱ ὀφθέντες ἐν δόξῃ ἔλεγον τὴν ἔξοδον αὐτοῦ ἣν ἔμελλε πληροῦν ἐν Ἱερουσαλὴμ. Ὁ δὲ Πέτρος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἦσαν βεβαρημένοι ὕπνῳ· διαγρηγορήσαντες δὲ εἶδον τὴν δόξαν αὐτοῦ καὶ τοὺς δύο ἄνδρας τοὺς συνεστῶτας αὐτῷ. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαχωρίζεσθαι αὐτοὺς ἀπ' αὐτοῦ εἶπεν ὁ Πέτρος πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Ἐπιστάτα, καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς ὧδε εἶναι· καὶ ποιήσωμεν σκηναὶς τρεῖς, μίαν σοὶ καὶ μίαν Μωϋσεῖ καὶ μίαν Ἡλίᾳ, μὴ εἰδὼς ὃ λέγει. Ταῦτα δὲ αὐτοῦ λέγοντος ἐγένετο νεφέλη καὶ ἐπεσκίασεν αὐτούς· ἐφοβήθησαν δὲ ἐν τῷ εἰσελθεῖν ἐκείνους εἰς τὴν νεφέλην· καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῆς νεφέλης λέγουσα· Οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός· αὐτοῦ ἀκούετε. Καὶ ἐν τῷ γενέσθαι τὴν φωνὴν εὐρέθη Ἰησοῦς μόνος. καὶ αὐτοὶ ἐσίγησαν καὶ οὐδενὶ ἀπήγγειλαν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις οὐδὲν ὧν ἑώρακασιν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τὸν ν' ψαλμόν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὕσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῥσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλὴμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἦχος Δι-Θ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι
Ταις των Α πο στο ο λων πρε σβει αις ε λε η μον
ξα λει ψον τα πλη θη των ε μωων εγ κλη μα των
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων Α μην Ταις της Θε ο το ο κς πρε σβει αις ε λε
η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μωων εγ κλη μα
των

Ἦ, κατὰ τὸ Ἀγιορειτικὸν Τυπικόν, τὰ ἐξῆς·

Ἦχος Δι-Θ

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και
Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι
Τ α συ υ υμ παν τα α ση με ρο ον χα α α
ρα α ας πλη ρς εν ται Χρι στου ο φθε ε εν το ος
εν Θα βω ρι ι ι ι ω
Κ αι νυ υ υ νυ και α α ει και εις τους αι ω νας

τωναι ω ω ωνων α α μην

Τ α συ υ υμ παν τα α ση με ρο ον χα α α

ρα α ας πλη ρα εν ται Χρι στου ο φθε ε εν το ος

εν Θα βω ρι ι ι ι ω

Εἶτα Στιχηρὸν ἰδιόμελον.

ᾠχος Δι - θ

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

ε ξα λειπον το α νο μη μα μ

Ο φω τι σα α πα α σαν την οι κ με νην α

α α γι α α σας εις ο ρος υ ψη λον με τε μορ

φω ω ω ω της α α γα α θε ε δει ξας τοις Μα θη

ταις σα τη η η ην δυ να στει ει ει α α α αν σα ο

τι κο σμο ον λυ υ τρ α σαι εκ πα α α ρα βα α

σε ε ε ως δι ο ο βο ο ω με ε εν σοι

ευσ πλαγ χνε Κυ ρι ι ε ε σω ω σον τας ψυ υ χα α

ας η η η η μω ω ω ων

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Εἴθ' οὕτως οἱ δύο κανόνες τῆς ἐορτῆς.
 (εἰς ἡ', εἰς δὲ τὰ δύο τελευταῖα Δόξα, καὶ νῦν).
 Πρῶτος Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·
 Χριστὸς ἐνὶ σκοπιῇ σέλας ἄπλετον εἶδεος ἦκε.
 Ποῖημα Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος Δ' Βουξ. Ὁ εἰρμός.

Χ ο ροι Ισ ρα ηλ α νικ μοις πο σι πον τον ε
 ρυ θρο ον και υ γρον βυ θο ον δι ι ε λασαντες α
 να βα τας τρι στα τας δυσ με νεις ο ρω ωντες εν αυ
 τω υ πο βρυ χι ς εν α γαλ λι α σει ε με ελπον
 α α σωμεντω Θε ω ημων ο τι δε δο ξασται

Ρ η μα τα ζω ης τοις φι λοις Χρι στος και πε ρι
 της θει ει ας δη μη γο ρω ων Βα σι λει ας ε φη
 εν ε μοι τον Πα τε ρα ε πι γνω σε σθε φω τι
 ως ε ξα στραπτω α προ σι τω εν α γαλ λι α σει μελ
 πο οντες α α σωμεντω Θε ω ημων ο τι δε δο ξασ
 ται

Ι σχυν των ε θνων κα τε δε σθε ε φι λοι Μαθη ται
 θαυ μα σθη σε σθε δε τω πλθ τω αυτων ο τι δο ξης

πλη ρε σθε ^π₉ ως ο φθη σο μαι λαμ προ τε ρος η λι ς

ε ξα στραπτων ^ε₇ εν α γαλ λι α σει μελ πο ον τες ^π₉ α α

σωμεντω Θε ω ημων ο τι δε δο ξασται ^ε₇

Σ η με ρον Χρι σος εν ο ρει Θα βωρ ^ε₇ λαμ ψας α

μι δρω ως θε ι κης αυ γη ης ω ως υ πε σχε το ^ε₇ Μα

θη ταις πα ρε γυ μν ^π₉ χα ρα κτη ρα σε λα σφο ρε δε

πλη σθεν τες θει ας αιγ λης ^ε₇ εν α γαλ λι α σει ε με ελ

πον ^π₉ α α σωμεντω Θε ω ημων ο τι δε δο ξασται ^ε₇

Δεύτερος Κανών, φέρων Ἀκροστιχίδα·

Μωσῆς Θεοῦ πρόσωπον ἐν Θαβώρ ἶδε.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Μωσῆς ἐν θαλάσῃ προφητικῶς, ἰδὼν ἐν νεφέλῃ, καὶ ἐν στύλῳ
πάλαι πυρός, τὴν δόξαν Κυρίου ἀνεβόα· Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ
ἡμῶν ᾔσωμεν. (δίς)

Δόξα.

Ὡς πέτρα τῷ σώματι σκεπασθεῖς, τῷ τεθεωμένῳ, τὸν ἀόρατον
καθορῶν, Μωσῆς ὁ Θεόπτης ἀνεβόα· Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν
ᾔσωμεν.

Καὶ νῦν.

Σὺ ἐπὶ τοῦ ὄρους τοῦ νομικοῦ, καὶ ἐν Θαβωρίῳ, καθωράθης τῷ
Μωυσῇ, ἐν γνόφῳ τὸ πάλαι· ἐν φωτὶ δέ, νῦν ἀπροσίτῳ τῆς
Θεότητος.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος ^β₂ Βου ^ξ

Τ ο ο ο ξον δυ να των η σθε νη η σε ^π₉ και οι α

σθε νῦν τες πε ρι ε ζω ω σαν το δυ ναμιν ^ε _γ δι α

τῷ ὅ το ε στε ρε ω ω θε εν Κυ ρι ω η καρ δι α μὲ ^ε _γ

(δίς)

Ο ο ο λον τον Α δαμ φο ρε σας Χρι στε ^π ₉ την α

μαν ρω θει σαν α μει ει ψας ε λαμπρυνας ^ε _γ πα λαι

φυ υ σιν και αλ λοι ω ω σει της μορ φης σ᾽ ε θε ὅρ γη

^ε _γ
σας

Σ τυ λο πυ ρι μορ φω και νε φε λη πα λαι ^π ₉ ο εν

τη ε ρη μω τον Ισ ρα η ηλ α γων ση με ρον ^ε _γ

εν τω ο ο ρει θα βωρ αρ ρη η τως εν φω τι Χρι στος ε

^ε _γ
ξε λαμψε

Δεύτερος Κανών. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ἡ σκιαζουσα δόξα, ἐν τῇ σκηνῇ πρότερον, καὶ τῷ Μωυσῇ ὁμιλοῦσα, τῷ σῶ θεράποντι, τύπος γεγένηται, τῆς ἀστραψάσης ἀρρήτως, ἐν Θαβώρ σου Δέσποτα, Μεταμορφώσεως. (δίς)

Δόξα.

Συνανῆλθέ σοι Λόγε, μονογενὲς ὕψιστε, ἡ τῶν Ἀποστόλων ἀκρότης, ἐπὶ τοῦ ὄρους Θαβώρ, καὶ συμπαρέστησαν, ὃ τε Μωσῆς καὶ Ἡλίας, ὡς Θεοῦ θεράποντες, μόνε φιλάνθρωπε.

Καὶ νῦν.

Θεὸς ὅλος ὑπάρχων, ὅλος βροτὸς γέγονας, ὅλη τῇ Θεότητι μίξας, τὴν ἀνθρωπότητα, ἐν ὑποστάσει σου, ἣν ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις, Μωσῆς Ἡλίας τε, εἶδον ἐν ὄρει Θαβώρ.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα. Ἦχος Δι̇ ⲥ Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ε̅πι το ο ρος το ο Θα βωρ με τε μορ φω θης ο
Θε ος α να με σον Η η λι ου και Μω υ σε ως των
σο φων συν Ι α κω βω και Πε τρω και Ι ω α α αν
νη ο Πε τρος δε συ νων ταυ τα σοι ε ε λε ε γεν
κα λον ω δε ε στιν ποι η σαι τρει εις σκη η νας μι
αν Μω σει και μι αν Η λι ι ι α και μι αν σοι
τω Δε σπο τη Χρι στω ω ο το ο τε τϷ Ϸ Ϸ τοις
το φω ως Ϸ λα α αμψας φω τι σοντας ψυ χα α α
α ας η μων

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

μέ τέλος: φω τι σοντας ψυ χα α ας η η μω ω
ων

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον αὐτόμελον. Ἦχος βαρὺς.

Ἐπὶ τοῦ ὅρους μετεμορφώθης, καὶ ὡς ἐχώρουν οἱ Μαθηταί σου
τὴν δόξαν σου, Χριστέ ὁ Θεὸς ἐθεάσαντο· ἵνα ὅταν σε ἴδωσι
σταυρούμενον, τὸ μὲν πάθος νοήσωσιν ἐκούσιον, τῷ δὲ κόσμῳ
κηρύξωσιν, ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς,* τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

Ὁ Οἶκος.

Ἐγέρθητε οἱ νωθεῖς, μὴ πάντοτε χαμερπεῖς· οἱ συγκύπτοντες εἰς γῆν τὴν ψυχὴν μου λογισμοί, ἐπάρθητε καὶ ἄρθητε εἰς ὕψος θείας ἀναβάσεως· προσδράμωμεν Πέτρῳ καὶ τοῖς Ζεβεδαίου, καὶ ἅμα ἐκείνοις τὸ Θαβώριον ὅρος προφθάσωμεν, ἵνα ἴδωμεν σὺν αὐτοῖς τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· φωνῆς δὲ ἀκούσωμεν, ἧς περ ἄνωθεν ἤκουσαν, καὶ ἐκήρυξαν * τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

Συναξάριον.

Τῇ Γ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἀνάμνησις τῆς θείας Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Στίχ. Θαβὼρ ὑπὲρ πᾶν γῆς ἐδοξάσθη μέρος,

Ἰδὼν Θεοῦ λάμπασαν ἐν δόξῃ φύσιν.

Μορφὴν ἀνδρομέην κατὰ ἕκτην Χριστὸς ἀμεῖψε.

Τῇ ἕκτῃ τοῦ Αὐγούστου μηνός, τὴν ἀνάμνησιν τῆς θείας Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ Ἀγία τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησία περιχαρῶς ἐορτάζει. Ἡ δὲ ὑπόθεσις ἐστὶν αὕτη. Ἐπειδὴ πολλὰ περὶ κινδύνων ὁ Χριστὸς διελέχθη πρὸς τοὺς Μαθητὰς καὶ θανάτου καὶ τοῦ πάθους αὐτοῦ καὶ τῆς τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ σφαγῆς· καὶ τὰ μὲν ἦν ἐν τῷ παρόντι βίῳ καὶ ἐν χερσὶ, τὰ δὲ ἀγαθὰ ἐν ἐλπίσι· βουλόμενος καὶ τὴν ὄψιν αὐτῶν πληροφορῆσαι καὶ δεῖξαι τίς ποτε ἐστὶν ἡ δόξα ἐκείνη, μεθ' ἧς μέλλει παραγενέσθαι, ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν· καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένετο λευκὰ ὡς τὸ φῶς· καὶ ὤφθησαν αὐτοῖς Μωυσῆς καὶ Ἡλίας συλλαλοῦντες αὐτῷ.

Παραλαμβάνει δὲ τῶν ἄλλων τοὺς τρεῖς μόνους, ὡς ὑπερέχοντας· ὁ μὲν γὰρ Πέτρος, ἐκ τοῦ σφόδρα φιλεῖν αὐτόν· ὁ δὲ Ἰωάννης, ἐκ τοῦ σφόδρα φιλεῖσθαι· ὁ δὲ Ἰάκωβος, ἐκ τοῦ δύνασθαι πιεῖν τὸ ποτήριον, ὅπερ καὶ ὁ Κύριος ἔπιε. Μωσῆν δὲ καὶ Ἡλίαν εἰς μέσον παράγει, τὰς οὐκ ὀρθὰς ὑπονοίας τὰς εἰς αὐτὸν παρὰ τοῖς πολλοῖς γινομένας διορθοῦμενος. Ἐπειδὴ γὰρ τινες μὲν αὐτὸν Ἡλίαν ἔλεγον, ἄλλοι δὲ Ἰερεμίαν, διὰ τοῦτο τοὺς Κορυφαίους ἄγει, ἵνα τὸ μέσον ἐντεῦθεν ἴδωσι τοῦ δούλου καὶ τοῦ Δεσπότη· καὶ ἵνα μάθωσιν, ὅτι καὶ θανάτου καὶ ζωῆς αὐτός ἐστιν ὁ ἔχων πᾶσαν τὴν ἐξουσίαν.

Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ

Ψάλλονται τῇ 1ῃ Αὐγούστου, ἀπὸ 6ης μέχρι 13ης Αὐγούστου καὶ ἀπὸ τῆς 24ης Αὐγούστου μέχρι τῆς 21ης Σεπτεμβρίου.

Ἦχος πλ. β. Γα ς

ὠδὴ α'

Σ ταυ ρον χα ρα ξας Μω σης επ ευ θει ας ραβ δω

την Ερυθράν διέτεμε τω Ισραήλ πεζεύσαν
 την δε επιστρεπτικώς Φάραω τοις αρ-
 μασικροτήσας ηνώσεν επευρύς διαγραφάς
 τω αητή τον οπλον διόχριστω ασωμέν
 τω Θεώ ημων οτι δεδοξασται

ὥδὴ γ'

Ἦχος πλ. Νη

Ραβδος εἰς τυυποντήμυστηρίου παράλαμ-
 βάνεται τω βλάστω γὰρ προκρίνει ἐπὶ τονίε-
 ρε εἰς ἀττήσται ρευσση δὲ πρώην ἐκκλησί-
 α νυν ἐξήνηθη σεξυλον Σταυρου εἰς κράτος καὶ στε-
 ρεώω μα

ὥδὴ δ'

Ἦχος πλ. Γα ρ

Εἰσακήηκο αὐτοῦ τῆς οἰκονομίας
 σου τομυστηρίον κατενόησά τα ἐργασ-
 και ἐδόξασά σου θεοτητα

ὠδὴ ε΄

Ἦχος πλ' Νη

Ω τρισμα κα ρι ι ζον ξυ υ υ λον εν ω ε
τα α α θη Χρι ζος ο βα σι λε ευς και Κυ ρι ος
δι ου πε πτω κεν ο ξυ λω α πα τη η σας το
εν σοι δε λε α σθεις Θε ω τω προ σπα γε εν τι σα ρ
κι τω πα ρε χο ον τι την ει ρην ην ταις ψυ χαις η
η μων

ὠδὴ ς΄

Ν ο τι ου θη ρο ος εν σπλα α αγ χνοις πα
λα μας Ι ω νας σταυ ρο ει δως δι εκ πε τα α
σας το σω τη ρι ον πα α θος προ δι ε τυ υ
πσ σα φως ο ο θεν τρι η με ρος εκ δυς την υ
περ κο σμι ον Α να ρα σιν υ πε ζω γρα φη η σεν
τσ σα ρ κι προ σπα γεν τος Χρι στσ ς ς τσ Θε ου και
τρι η με ρω ε γε ε ερ σει τον κο ο σμον φω τι
σα αν τος

ὠδὴ ζ'

Εκ νο ον προ στα γμα τυ ραν ν᾽ δυ σε
β᾽ς λα ᾽ς ε κλο νη σε πνε ον α πει λης και δυσφη
μι ι α ας θε ο στυ γ᾽ς ο μωστρεις Παι δας ᾽κ ε
δει μα τω ω ω σε θυ μο ος θη ρι ω δης ου πυρ
βρο μι ον αλ λα ντη χ᾽ν τι δρο σο βο λω Πνευ μα α
τι πυ ρι συ νον τες ε ψα α αλ λον ο υ περ
υ μνη τος των πα τε ρων και η μων Θε ος ευ
λο γη τος ει

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ
ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ευ λο γει ει τε Παι αι αι δες της Τρι α
δος ι σα ριθ μοι δη μι ᾽ρ γον Πα τε ρα Θε ον
μνει ει τε τον συ γκα τα βαν τα Λο ο ο γον και
το πυρ εις δρο ο σον με τα α ποι η σαν τα και υ
περ υ ψ᾽ τε το πα α σι ζω ην πα ρε ε χον
Πνε ευ μα πα να γι ον εις τ᾽ς αι ω ω ω να α α

ας

* * *

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἡ ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται. Ἀντ' αὐτῆς, ψάλλεται ἡ θ' ᾠδὴ τῶν κανόνων τῆς ἑορτῆς.

Ὡδὴ θ'. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος Βου

Ὁ το ο κος σϠ αφθο ρος ε δει ει χθη
Θε ο ος εκ λα γο νων σϠ προ η ηλ θε σα ρ κο φο ρος
ως ω φθη ε πι γης και τοις αν θρω ω ποις συν α
νε στρα α φη Σε Θε ο το κε δι ο παν τες με γα
λυ νομεν

Σ υν τρο μοι και νη φω το χυ σι ι α α
θρο ο ως οι Μα θη ται αι ελλαμ φθε εν τες προς αλ λη
λϠς ε ω ρων και πρη νεις εις γην κα τα πε σο ον τες
σοι τω Δε σπο τη των α παν των προ σε κυ νησαν

Η χος εκ νε φε λης α νε πε μπε το θε
ο ο κτυ πος βε βαι ων το θα αυ μα ο Πα τη ρ γαρ

των φω των ου τος ε στιν Υι ο ος ο α γα πη
το ος μη τοις Α πο στο λοις α νε βο α ου α κς
ε τε

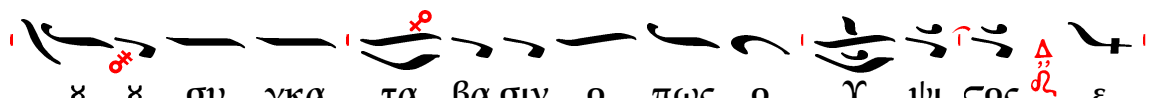
Κ αι να α κα τι δον τες και πα ρα δο ξα φω
νη ης πα τρι κης ε νω τι σθε εν τες εν Θα βω ρ οι τς
Λο γς υ πη ρε ται εκ μα γει ει ον τς αρ χε
τυ υ πς ου τος υ πα ρ χει α νε βο ων ο Σω τηρ
ημων

Ε ι κω ων α πα ρα λ λα κτε τς Ο ον τος
α κι νη τε σφρα γι ις α α να λ λοι ω τε Υι ε
Λο γε σο φι α και βρα χι ων δε ξι α Υ
ψι σς σθε ε νος σε α νυ μς μεν συν Πα τρι τε
και τω Πνευ μα τι

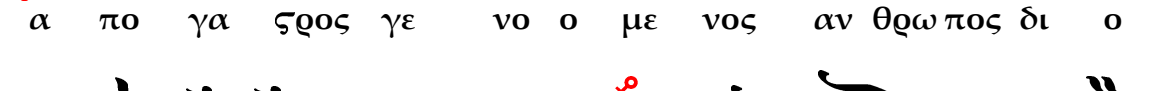
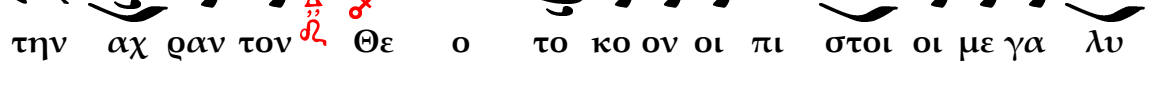
Δεύτερος Κανών. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος πλ' Νη

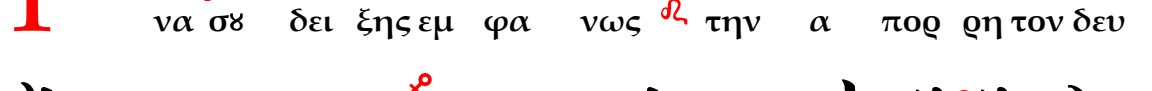
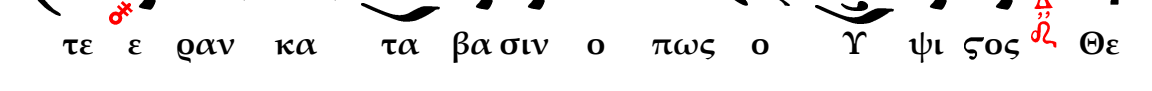
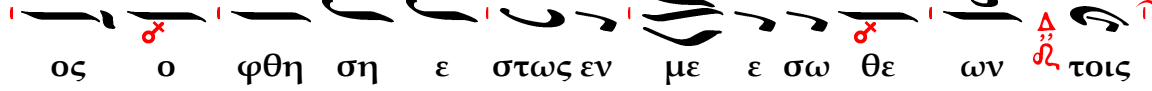
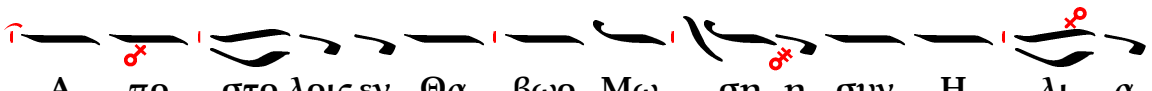
Ε φρι ξε πα σα α κο η την α πο ρ ρη τον Θε

 8 8 συ γκα τα βα σιν ο πως ο Υ ψι ζος ε

 κων κα τηλ θε με χρι και σω ματος παρ θε νι κης

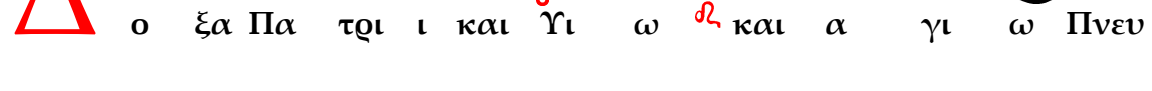
 α πο γα ζρος γε νο ο με νος αν θρω πος δι ο

 την αχ ραν τον Θε ο το κο ον οι πι στοι οι με γα λυ

 νο ο μεν

I

 να σδ δει ξης εμ φα νως την α πορ ρη τον δευ

 τε ε ραν κα τα βα σιν ο πως ο Υ ψι ζος Θε

 ος ο φθη ση ε στως εν με ε σω θε ων τοις

 Α πο στο λοις εν Θα βωρ Μω ση η συν Η λι α

 τε αρ ρη τως ε λαμ ψας δι ο παν τε ες σε Χρι στε

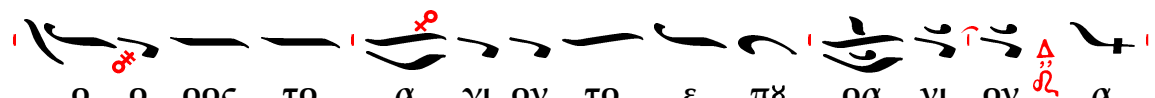
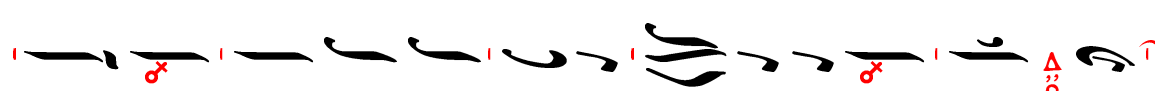
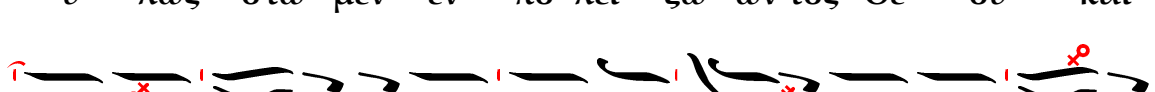
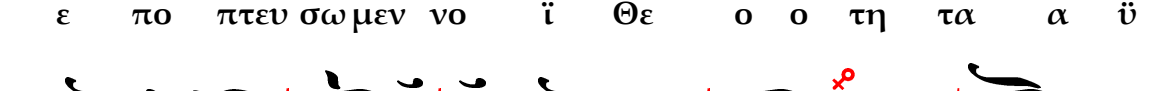
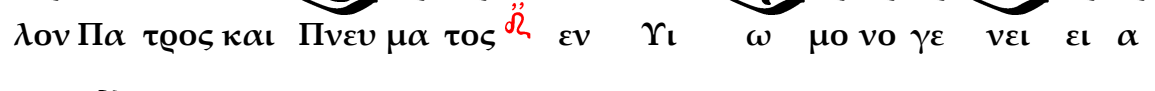
 ε με γα λυ νο ο μεν

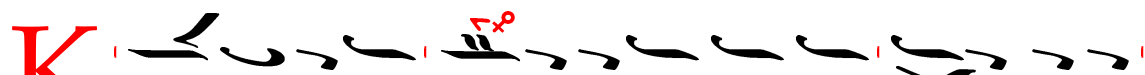
Δ

 ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ

 μα τι

Δ

 ευ τε μοι πει θε σθε λα οι α να βαν τε εις το

 ο ο ρος το α γι ον το ε πρ ρα νι ον α

 υ λως στω μεν εν πο λει ζω ων τος Θε ου και

 ε πο πτευ σω μεν νο ι Θε ο ο τη τα α υ

 λον Πα τρος και Πνευ μα τος εν Υι ω μο νο γε νει ει α

 πα ρα πτ ε σαν

K

 αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι

 ω νων α μην

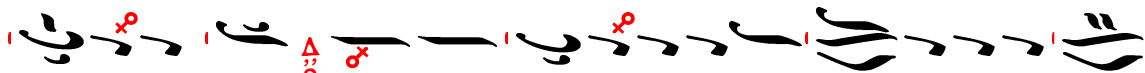
E

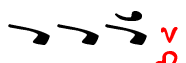
 θελ ξας πο θω με Χρι στε και ηλ λοι ω σας τω

 θει ει ω σ ε ρω τι αλ λα κα τα φλε ξον πυ

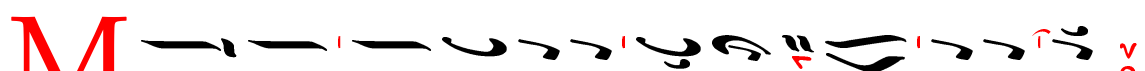

 ρι α υ λω τας α μαρ τι ας μ και εμ πλη σθη

 ναι της εν σοι τρυ φη ης κα τα ξι ω σον ι να τας

 δυ ο σκι ρ των με γα λυ νω ω α γα θε ε πα ρ σι

 α ας σ

Καταβασίαι.

M

 υ στι κος ει Θε ο το κε ε πα ρα δει σος

 α γε ωρ γη τως βλα στη σα σα Χρι στον υφ ου

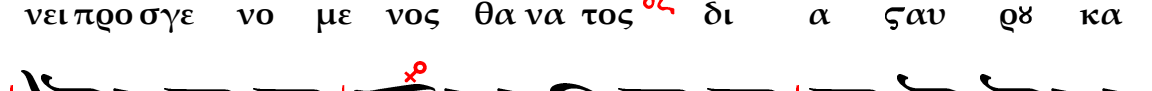
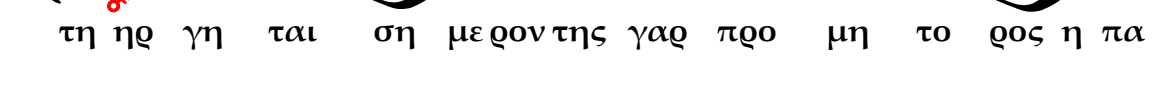
 το τς αυ ρω ζω η φο ο ρον εν γη πε φυ τς ρο γη

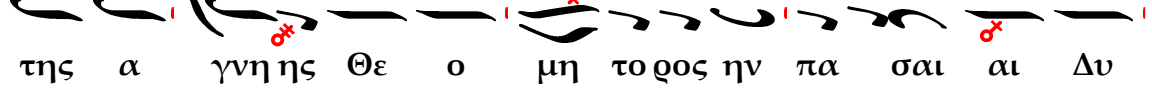
 ται δε ενδ ρον δι ου νυν υ ψα με ε νδ προ σκυ

 νδ εν τς αυ τον σε με γα λυ νο ο μεν

Ο

 δι α βρω σε ω ως τς ξυ υ υ λδ τω γε

 νει προ σγε νο με νος θα να τος δι α ς αυ ρω κα

 τη ηρ γη ται ση με ρον της γαρ προ μη το ρος η πα

 γγε νης κα τα ρα δι ι α λε λυ ται τω βλα στω

 της α γνη ης Θε ο μη το ρος ην πα σαι αι Δυ

 να α μεις των ου ρα νω ων με γα λυ νδ σι ι ι ι

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

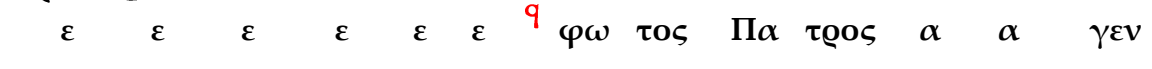
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Τῆς ἐορτῆς. Ἦχος Γα ρ . Αὐτόμελον. (ἐκ γ').

Φ

 ως α ναλ λοι ω τον Λο ο ο ο ο γε

 ε ε ε ε ε ε φω τος Πα τρος α α γεν

 νη η η η του εν τω φα νεν τι φω τι ι

ι ι ι σου ου ου ου ου ου ου⁹ ση με ρον εν
 Θα α βω ρι ι ι ι ω^δ φως ει δο μεν το
 ον Πα τε ε ρα φως και το Πνε ε ε ευ μα⁹ φω
 τα γω γην πα α σαν κτι ι ι ι σιν^δ

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος δ' Πα ρ

Π^{B8} α σα πνο ο η αι νε σα τω ω το ον Κυ υ
 υ ρι ι ι ον⁹ αι νει τε τον Κυ ρι ι ον εκ
 τω ω^δ ων ου ου ρα α α νων αι νει ει τε α
 α αυ το ον εν τοις υ ψι ι ι στοις⁹ σοι πρε ε ε
 πει υ μνοος τω Θε ε ε ω ω^β

Α^{B8} ι νει ει ει τε α αυ τον πα αν τες οι Α
 α αγ γε λοι οι α α αυ του⁹ αι νει ει ει ει τε
 α αυ τον^δ πασαι αι δυ να α^δ α μει εις α α αυ
 του^δ σοι πρε ε ε πει υ μνοος τω Θε ε ε ω ω^β

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἰσθῶμεν στίχους δ'
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν

κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Πρὸ τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου καὶ τοῦ πάθους, λαβὼν οὓς προέκρινας τῶν ἱερῶν Μαθητῶν, πρὸς τὸ Θαβώριον Δέσποτα, ἀνῆλθες ὄρος, δεῖξαι θελήσας τούτοις τὴν δόξαν σου· οἱ καὶ κατιδόντες σε μεταμορφούμενον, καὶ ὑπὲρ ἥλιον λάμψαντα, πρηνεῖς πεσόντες, τὴν δυναστείαν σου κατεπλάγησαν, ἀναβοῶντες· Σὺ τὸ ἄχρονον, φῶς ὑπάρχεις Χριστὲ καὶ ἀπαύγασμα, τοῦ Πατρός, εἰ καὶ θέλων, σὰρξ ὥράθης ἀναλλοίωτος.

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Πρὸ τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου ...

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς Λόγος, ὁ φῶς ὡς ἱμάτιον περιβαλλόμενος, μεταμορφούμενος ἔμπροσθεν, τῶν Μαθητῶν σου, ὑπὲρ τὸν ἥλιον Λόγε ἔλαμψας. Μωσῆς καὶ Ἡλίας δέ, σοὶ παρειστήκεισαν, νεκρῶν καὶ ζώντων σε Κύριον, δηλοποιοῦντες, καὶ σοῦ δοξάζοντες τὴν ἀπόρρητον, οἰκονομίαν καὶ τὸ ἔλεος, καὶ τὴν πολλὴν συγκατάβασιν, δι' ἧς ἔσωσας κόσμον, ἁμαρτίαις ἀπολλύμενον.

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Παρθενικῆς ἐκ νεφέλης σε τεχθέντα, καὶ σάρκα γενόμενον, καὶ πρὸς τὸ ὄρος Θαβώρ, μεταμορφούμενον Κύριε, καὶ τῇ νεφέλῃ, τῇ φωτεινῇ σε περικυκλούμενον, φωνὴ τοῦ Γεννήτορος, ἀγαπητόν σε Υἱόν, τῶν Μαθητῶν συμπρόντων σοι, σαφῶς ἐδήλου, ὡς ὁμοούσιον καὶ ὁμόθρονον· ὅθεν ὁ Πέτρος ἐκπληττόμενος, Καλὸν ὧδε ἐστὶν εἶναι ἔλεγε, μὴ εἰδὼς ὃ ἐλάλει, Εὐεργέτα πολυέλεε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'. Βύζαντος.

Ἦχος πλ. δ' Νη ς

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α
γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι
Κ αι νυ υν και α α ει και εις τας αι αι ω
ω ω νας των αι ω ω ω ω νω ων α α α μην

Π^{Nη} α ρε ε λα βε εν ο Χρι ι στος ^{Δι} τον Πε τρον και Ι
 α κω ω βο ον και Ι ω ω ω α α α αν νην ^ν
 εις ο ο ρος υ ψη η λο ον ^{Πα} κατ ι δι ι
^{Nη} ι ι ι ι η ι ι ι αν ^ν και με τε μορ φω θη
 ε εμ προ σθεν α αυ των ^{Δι} και ε λα αμ ψε το προ ο
 σω ω πον α αυ του ου ω ως ο η η η λι ι ι ι
 ος ^{Nη} τα δε ι μα τι α α αυ του ου ^β ε γε ε νε
 το λευ κα α α ω ως το ο ο φως ^ν και ω φθη η
 σαν Μω υ ση ης και Η η λι ι ι ι ας ^β μετ α αυ
 του ου ου συλ λα α α λου ου ου ουν τες ^ν και νε
 φε λη φω τει ει νη η ^β ε ε πε σκι α σε ε ε εν
 α α α αυ τους ^ν και ι δου φω ω νη εκ της νε
 φε ε λης λε ε ε γου ου ου ου σα ^{Δι} ου ου
 ου τος ε ε στι ιν ^{Nη} ο Υι ο ος μου ο ο α
 γα πη η τος ^{Δι} εν ω η η υ δο ο ο ο ο
 κη η η η σα α Αυ του ου α κου ου ου ου ε ε ε ε

τε ^νδζ

* * *

Καὶ εὐθὺς φάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον
Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουὴλ Πρωτοψάλτου.

^νδζ
Δ ο ο ξα σοι τω δει ξαντι το φως δο ξα εν υ
ψι ι στοις Θε ω ^νδζ και ε πι γης ει ρη η η νη εν αν
θρωποις εν δο κι α ^νδζ
Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε ^νδζ προ σκυ
νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι ^νδζ δι
α την με γα α λην σου δο ξαν ^νδζ
Κ υ ρι ε Βα σι λευ ^νδζ ε που ρα νι ε Θε ε
Πα τερ παν το κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες
Ι η σου Χρι στε και Α γι ον Πνευ μα ^νδζ
Κ υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι
ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν
του κο οσμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ
τι ι ας του κο σμου ^νδζ

Π ρο σδεξαι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος εκ
δε ξι ω ωντου Πα τρος και ε λε η σον η μας

Ο τι συ ει μονος Α γι ος Συ ει ει μο νος
Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος
α μη ην

Κ αθ ε κα αστην η με ραν ευ λο γη σω σε και
αι νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω ω να και
εις τον αι ω να του αι ω νος

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα
αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα
τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον
το ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γ ε ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η
μας κα θα περ ηλ πι σα α μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ι ε δι δα ξον με

τα δι και ω μα τα σου ^{ν (τρεις)}
^{δλ}

Κ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη η θης η μιν εν γε

νε α και γε νε α ^Δ
^{δλ} ε γω ει πα Κυ ρι ι ε ε λε

η σο ον με ^Δ
^{δλ} ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ τον

σοι ^ν
^{δλ}

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο ο ον με

του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε

ο ος μου ^ν
^{δλ}

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

σου ο ψο με θα φως ^ν
^{δλ}

Π α ρα τει ει ει νον το ε λε ο ος σου τοις γι νω

σκου σι σε ^ν
^{δλ}

Α α γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι

ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας ^{ν (τρεις)}
^{δλ}

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^Δ
^{δλ} και α γι ω Πνευ μα

τι ^ν
^{δλ}

νων α μη ην ν ρ

Αγιος Αθανάσιος Ελεησών Ημας

Α α α γι ι ος ο Θε ε ε ε ο ος Α α A

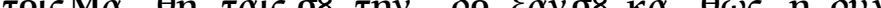

α θα α α α α να α α α α τος ε λε ε ε ε

ε η σο ο ο ο ο ον η η μα α α α α α ας

Ἰχθὺς ἡ Γαλ

Με τη μορφή της εν τω ορει Χρίστε ο Θεός

 δει ξας τοις Μα θη ταις σε την δο ξαν σε κα

λαμ ψον και η μιν τοις α μαρ τω λοις το φως σου το α

ι δι ον πρε σβει αις της Θε ο το ο κη φω το δο

τα δο ο ξα α σοι οι οι οι

30

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. (Ἐκλογή).

Ἦχος Δι - θ

Στίχ. α'. Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν, ἐν ὄρει ἁγίῳ αὐτοῦ. (μζ' 2)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β'. Ἐτοιμάζων ὄρη ἐν τῇ ἰσχύι αὐτοῦ, περιεζωσμένος ἐν
δυναστείᾳ. (ξδ' 7)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. γ'. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλ-
λόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. (ργ' 1-2)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
 σω σον η μας

Στίχ. δ'. Τὰ ὄρη ἀγαλλιᾶσονται ἀπὸ προσώπου Κυρίου. (Ψ 8,)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
 σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το ο κου Σω τερ σω
 σον η μα ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς πστ' (86).

Στίχ. α'. Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις. (πστ' 1)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν τω
 ο ρειτωθα βωρ με τα μορ φω θεις ψαλλον ταςσοι αλ λη
 λ 8 8 ι α

Στίχ. β'. Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών ὑπὲρ πάντα τὰ
 σκηνώματα Ἰακώβ. (πστ' 2)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν τω
 ο ρειτωθα βωρ με τα μορ φω θεις ψαλλον ταςσοι αλ λη
 λ 8 8 ι α

Στίχ. γ'. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ. (πστ' 3)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν τω

ο ρειτωθα βωρ με τα μορ φω θεις ψαλλον ταςσοι αλ λη

λ8 8 ι α

Στίχ. δ'. Μήτηρ Σιών, ἐρεῖ ἄνθρωπος· καὶ ἄνθρωπος ἐγεννήθη ἐν αὐτῇ. (ποστ' 5)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν τω

ο ρειτωθα βωρ με τα μορ φω θεις ψαλλον ταςσοι αλ λη

λ8 8 ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τ8ς αι ω νας των αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τ8 Θε ου α

θα νατος υ πα αρ χων και κα τα δε ξα με νος δι

α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη ναι

εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ

θε ν8 Μα ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας

σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να

τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α
α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και
τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος βαρὺς. Ψαλμὸς πη' (88).

Ἦχος Γα ϕ

Στίχ. α'. Τὰ ἐλέη σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ἄσομαι, εἰς γενεὰν
καὶ γενεὰν ἀπαγγελῶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῷ στόματί μου. (πῆ'
2)

Μ ε τε μορ φω θης εν τω ο ρει Χρι στε ο Θε ος
δει ξας τοις Μα θη ταις σκ την δο ξαν σκ κα θως η δυναν το
λαμ ψον και η μιν τοις α μαρ τω λοις το φως σκ το α
ι δι ον πρε σβει αις της Θε ο το ο κς φω το δο
τα δο ο ξα α σοι

Στίχ. β'. Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε,
καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων. (πῆ' 6)

Μ ε τε μορ φω θης εν τω ο ρει Χρι στε ο Θε ος
δει ξας τοις Μα θη ταις σκ την δο ξαν σκ κα θως η δυναν το
λαμ ψον και η μιν τοις α μαρ τω λοις το φως σκ το α
ι δι ον πρε σβει αις της Θε ο το ο κς φω το δο

τα δο ο ξα α σοι

Στίχ. γ'. Σοί εισιν οί ούρανοί και σή έστιν ή γή· την οίκουμένην
και τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὺ έθεμελίωσας. (πη' 12)

Με τεμορφω θης εν τω ο ρειΧρι στε ο Θε ος

δει ξας τοις Μα θη ταις σε την δο ξαν σε κα θως η δυναν το

λαμ ψον και η μιν τοις α μαρ τω λοις το φως σε το α

ι δι ον πρε σβει αις της Θε ο το ο κς φω το δο

τα δο ο ξα α σοι οι οι οι

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν.

(Έαν εισοδεύουν πολλοί ιερείς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εισοδικόν).

Ἦχος Δι - θ

α βω ωρ και Ερ μων εν τω ο νο μα τι ι σε

α γα αλ λι α σον ται σω σον η μα ας Υι ε ε Θε

ου ο εν τω ο ρει τω θα βωρ με τα μορ φω θεις

ὁ β' χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λς ι α

Κατὰ δὲ τὴν νεωτέραν τάξιν·

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης Κυ υ ρι ε

εν τω φω τι σε ο ψο με θα φω ως σω σον η μα ας

Υι ε ε Θε ου ο εν τω ο ρειτωθα βωρ με τα
μορ φω θεις

ὁ β' χορός:

ψαλλον ταςσοι αλ λη λ 8 8 ι α

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλείτουργον)

Ἦχος Ϯ Γα ϕ

Μ ε τε μορ φω θης εν τω ο ρειΧρι στε ο Θε ος
δει ξαςτοιςΜα θη ταις σ8 την δο ξανσ8 κα θως η δυναντο
λαμ ψον και η μιν τοις α μαρ τω λοις το φως σ8 το α
ι δι ον πρε σβει αις της Θε ο το ο κ8 φω το δο
τα δο ο ξα α σοι

Τὸ αὐτὸ ὑπὸ τῶν χορῶν.

Κοντάκιον τῆς Μεταμορφώσεως.

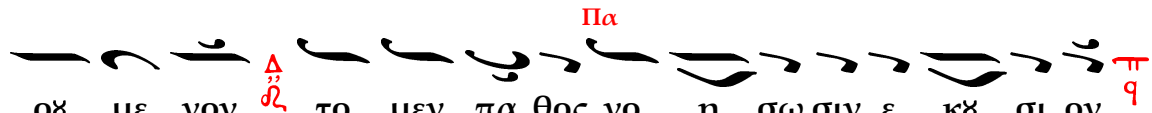
(Ψάλλεται ἀπὸ κζ' Ἰουλίου ἕως ιγ' Αὐγούστου
πλὴν τῆς α' καὶ ε' Αὐγούστου).

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλείτουργον)

Αὐτόμελον.

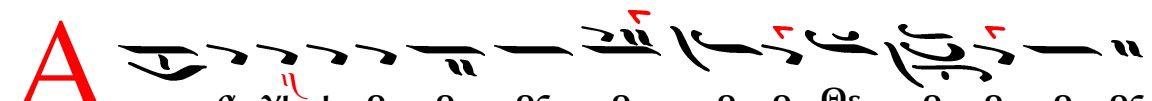
Ἦχος Ϯ Γα ϕ

Ε Γα Νη
πι τ8 ο ο ρ8ς με τε μορ φω ω ω θης και
ως ε χω ρ8ν οι Μα θη ται σ8 την δο ξανσ8 Χρι στε ο
Θε ος ε θε α σαντο ι να ο ταν σε ι δω σι σταυ

 ρε με νον ^Δ το μεν πα θος νο η σω σιν ε κς σι ον ^π
^{Νη}
 τω δε κο σμω κη ρυ υ ξω σιν ο τι συ Υ παρ χεις α λη
 θως ^Δ τς Πα τρος το α παυ γασμα α α ^{Γα} ^ρ

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

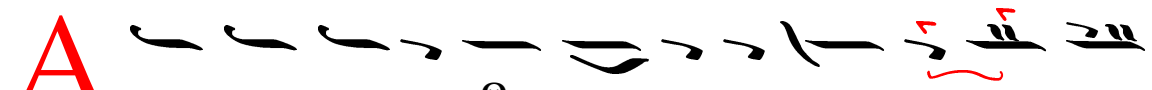
Ἦχος Δι-θ.

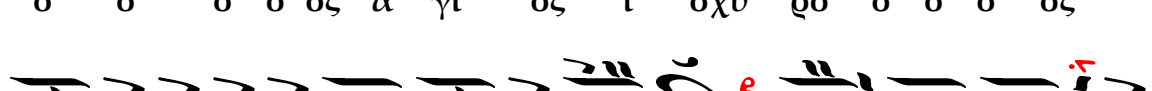
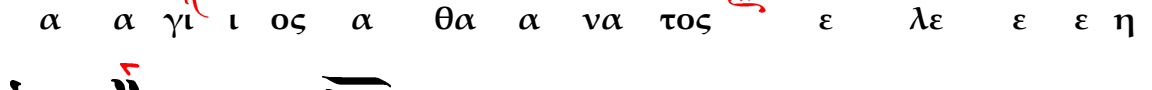
A
 α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος

 α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

 α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

Τό τρίτον.

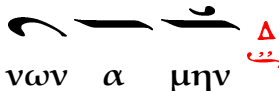

 ον η μα ας
A
 γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο

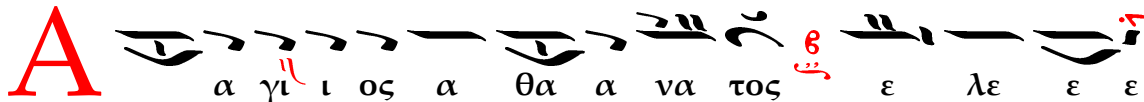
 ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

 α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

 σο ο ον η μα ας

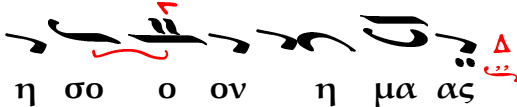
Δ
 ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

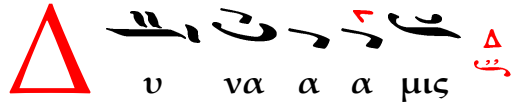
 τι

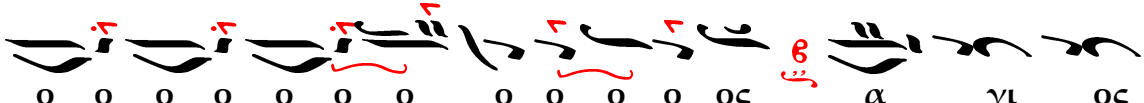
K
 αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μιν Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α α

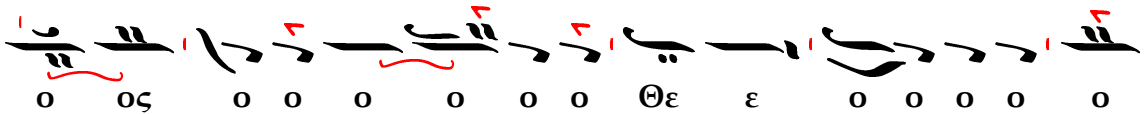
α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο ο ος

ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι - θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι
ι ι ος ^Δ Α α α α θα α α α α α α
α α α α α α λα α α λε α α θα α να το
ο ο ο ο ο ο ος ^Δ

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο ον
η η μα ας ^Δ

Δύναμις Ἰωάννου Παλάση. Ἦχος ^{Δι} ~~Θ~~

N ^{Δι} ε ε Δυ υ υ υ να α α α δυ υ να
α α μιν ^Δ

A α α α α α α α λα α α α ^{Ζ'} α
α α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι Α α γι ι ι
^M ο ο ο ο ο ο ο ος ^{Δι} ο ο ο ο Θε ε
ε ε ε ε λε ^{Ζ'} ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
χε ε ε ε ο ο Θε ε ε ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ος ^Δ

Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος δ'.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

(Ψαλμὸς ργ').

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Στίχ. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος ρ' Βου ς

Ως ἐμεγαλύνθη τα ἔργα σου, Κύριε

ἐ παντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον

Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα

Ως ἐμεγαλύνθη τα ἔργα σου, Κύριε

ἐ παντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας

Ἦ τω ἡδοξά σου εἰς τὰς αἰῶνας

ἐν φρανθῇ σεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἐργοῖς αὐτοῦ

Ως ἐμεγαλύνθη τα ἔργα σου, Κύριε

ἐ παντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησά α α α α ας

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης·

Καθολικῆς Β΄ Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(α' 10-19)

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, σπουδάσατε βεβαίαν ὑμῶν τὴν κλῆσιν καὶ ἐκλογὴν ποιεῖσθαι· ταῦτα γὰρ ποιοῦντες οὐ μὴ πταίσητέ ποτε. Οὕτω γὰρ πλουσίως ἐπιχορηγηθήσεται ὑμῖν ἡ εἴσοδος εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ. Διὸ οὐκ ἀμελήσω ἀεὶ ὑμᾶς ὑπομιμνήσκειν περὶ τούτων, καίπερ εἰδότας καὶ ἐστηριγμένους ἐν τῇ παρούσῃ ἀληθείᾳ. Δίκαιον δὲ ἡγοῦμαι, ἐφ' ὅσον εἰμὶ ἐν τούτῳ τῷ σκηνώματι, διεγείρειν ὑμᾶς ἐν ὑπομνήσει, εἰδὼς ὅτι ταχινὴ ἐστὶν ἡ ἀπόθεσις τοῦ σκηνώματός μου, καθὼς καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐδήλωσέ μοι. Σπουδάσω δὲ καὶ ἐκάστοτε ἔχειν ὑμᾶς μετὰ τὴν ἐμὴν ἔξοδον τὴν τούτων μνήμην ποιεῖσθαι. Οὐ γὰρ σεσοφισμένοις μύθοις ἐξακολουθήσαντες ἐγνωρίσαμεν ὑμῖν τὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ δύναμιν καὶ παρουσίαν, ἀλλ' ἐπόπται γεννηθέντες τῆς ἐκείνου μεγαλειότητος. Λαβὼν γὰρ παρὰ Θεοῦ πατρὸς τιμὴν καὶ δόξαν φωνῆς ἐνεχθείσης αὐτῷ τοιαῦσδε ὑπὸ τῆς μεγαλοπρεποῦς δόξης, οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητὸς εἰς ὃν ἐγὼ εὐδόκησα, καὶ ταύτην τὴν φωνὴν ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐξ οὐρανοῦ ἐνεχθεῖσαν, σὺν αὐτῷ ὄντες ἐν τῷ ὄρει τῷ ἁγίῳ. Καὶ ἔχομεν βεβαιότερον τὸν προφητικὸν λόγον, ᾧ καλῶς ποιεῖτε προσέχοντες ὡς λύχνω φαίνοντι ἐν ἀσχημῶ τόπῳ, ἕως οὗ ἡμέρα διαυγάσῃ καὶ φωσφόρος ἀνατείλῃ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος πλ. δ'. (Ψαλμ. πη'-ρμγ').

Ἦχος ᾠδῆς Νη ς

Α λλη λ8 8 ι̇ ι̇ α α α α α λλη
λ8 8 8 8 ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α α Α λλη λ8 8 8
8 8 8 8 ι̇ ι̇ Α λλη λ8 8 ι̇ ι̇ α
Χ Σοι ει σιν οι ου ρα νοι και ση ε στιν η γη την
οι κ8 με νην και το πληρω μα αυ της συ ε θε

με λι ι ι ι ω ω ω ω σας

A λλη λ8 8 i i α A α α α α λλη

λ8 8 8 8 i i i i α A λλη λ8 8 8

8 8 8 8 i i A λλη λ8 8 i i α

Χ Δι και ο συ νη και κρι μα ε τοι μα σι α

του θρο ο ν8 σ8 ε λε ος και α λη θει α προ

πο ρευ σονται προ προ σω ω ω ω π8 8 8 8 σ8

A λλη λ8 8 i i α A α α α α λλη

λ8 8 8 8 i i i i α A λλη λ8 8 8

8 8 8 8 i i A λλη λ8 8 i i α α α α

α α α

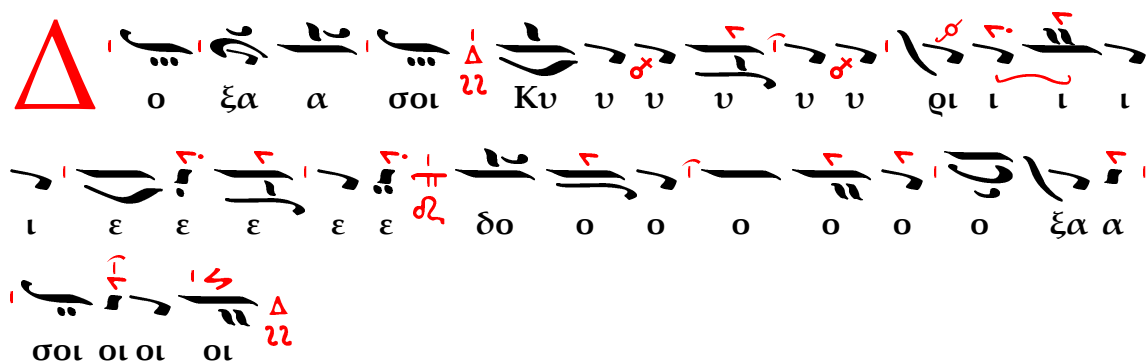
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (ιζ' 1-9).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν. Καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένετο λευκὰ ὡς τὸ φῶς. Καὶ ἰδοὺ ὥφθησαν αὐτοῖς Μωϋσῆς καὶ Ἡλίας μετ' αὐτοῦ συλλαλοῦντες. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος εἶπε τῷ Ἰησοῦ· Κύριε, καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς ὧδε εἶναι· εἰ θέλεις, ποιήσωμεν ὧδε τρεῖς σκηνάς, σοὶ μίαν καὶ Μωσεῖ μίαν καὶ μίαν Ἡλίᾳ. Ἐτι αὐτοῦ λαλοῦντος ἰδοὺ νεφέλη φωτεινὴ ἐπεσκίασεν αὐτούς, καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης λέγουσα· Οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα· αὐτοῦ ἀκούετε· καὶ ἀκούσαντες οἱ

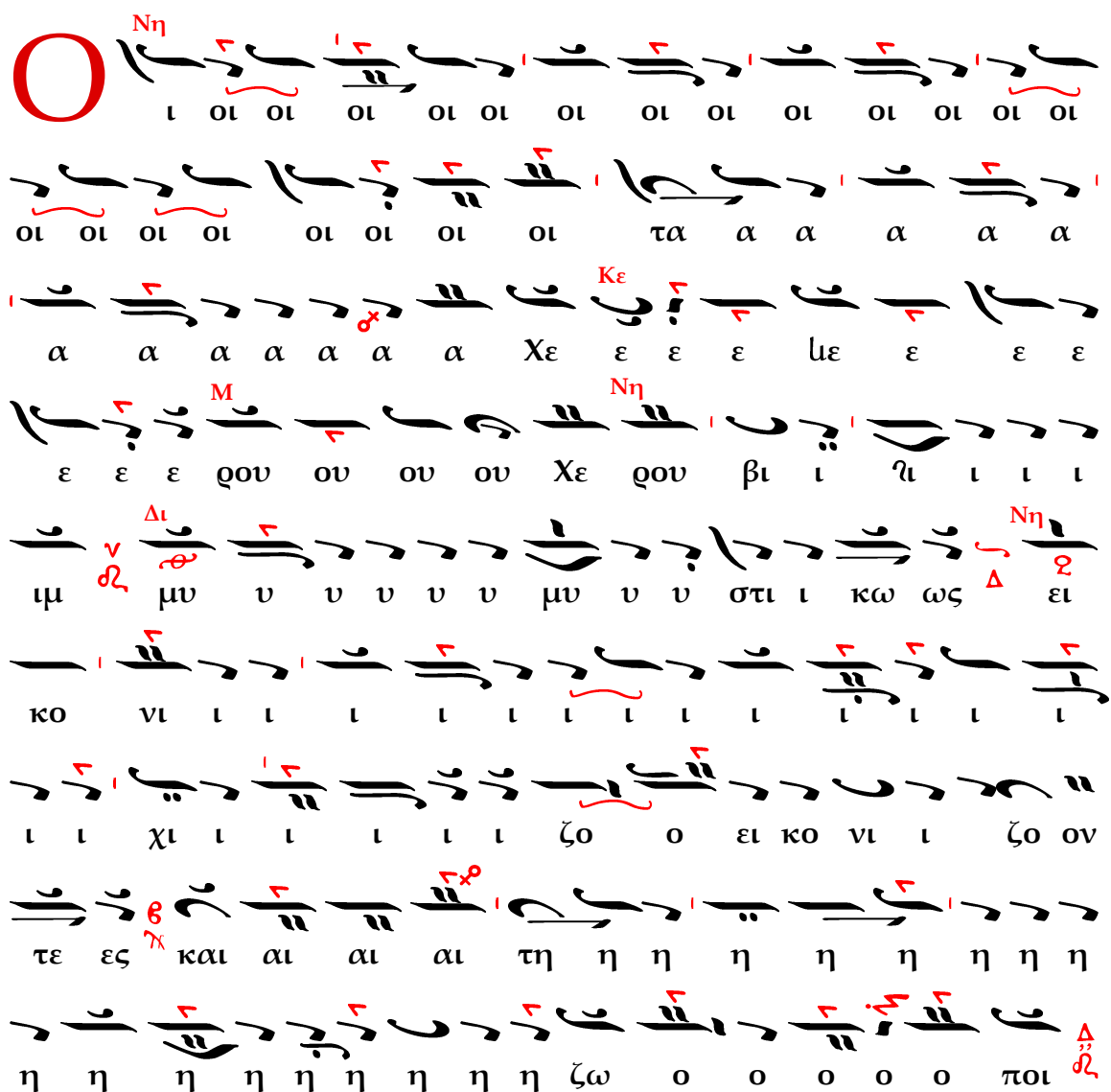
μαθηταὶ ἔπεσαν ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα. Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἤψατο αὐτῶν καὶ εἶπεν· Ἐγέρθητε καὶ μὴ φοβεῖσθε. Ἐπάραντες δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν οὐδένα εἶδον εἰ μὴ τὸν Ἰησοῦν μόνον. Καὶ καταβαινόντων αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ὄρους ἐνετείλατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγων· Μηδενὶ εἴπητε τὸ ὄραμα ἕως οὗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ.

Ἦχος ἰὸ Δι

Χερουβικόν. Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος πλ Νη

οι οι οι οι οι οι οι οι οι ω ο ο ποι ω ω ω ω

ω ω ω Τρι α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α

α τρι α α α α α α δι τον τρι σα α

α γι ο ο ο ν υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

μνο ο ο υ μνο ο ν προ σα α δο ο ν τε ε ε λε ε

ε ε ες πα α α α α α α α α α α α α α

α α α σαν την βι ο ο ο τι ι ι ι ι

ι ι ι ι βι ο ο τι κη η η η η η η η ν

α πο ο ο θω ω ω ω ω ω ω ω ω με ε

θα α α α α α με ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι

με ε ε ρι μνα α α ια α α α αν

Ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ως τον Βα

α α σι ι ι ι ι ι ι ι τον βα α σι

λε ε ε ε ε ^{Δι} ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε χε ε ε τον βα α σι λε ε α α
 α α α α α ^Δτων ο ο ο λω ων ^{Νη} υ πο δε
 ξο ο ο με ε νοι οι οι οι
^{Νη} Ταις α αγ γε ε λι ι και αι αις α ο ρα α α
 α α α τως ^{Πα}δο ρυ φο ρου ου με νον τα α α ξε
 ε σι ι ι ιν ^{Νη} Αλ λη λου ου ι ι ι ^Μ α α
 α α α α α ^{Νη}

Ἦχος ^ΠΔ Νη

Κ υ ρι ε Ε λε ε η σον ^{Νη}
 Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Β
 Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ
 Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ
 Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον ^Β
 Κ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον ^{Νη}
 Π α ρα σχο Κυ υ ρι ε ^{Νη}

Π α ρα σχϑ Κυ υ ρι ε ^β_γ

Π α ρα σχϑ Κυ υ ρι ε ^Δ_δ

Π α ρα α σχϑ ϑ Κυ υ υ ρι ε ^Δ_δ

Π α ρα α σχϑ Κυ υ υ ρι ε ^β_γ

Π α ρα α σχϑ ϑ Κυ υ υ υ ρι ε ^ν_δ

Σ οι Κυ υ ρι ε ^ν_δ

Κ αι τω Πνευ μα τι σϑ ^ν_δ

Λειτουργικά , Ἰωάννου Ἀρβανίτη .

Ἦχος ^λ_δ Νη

Α γα πη η σω σε Κυ υ ρι ε η ι σχυ υς

^ν_δ ²² Κυ ρι ος ςε ε ρε ω μα α α μϑ ϑ ϑ ϑ ϑ

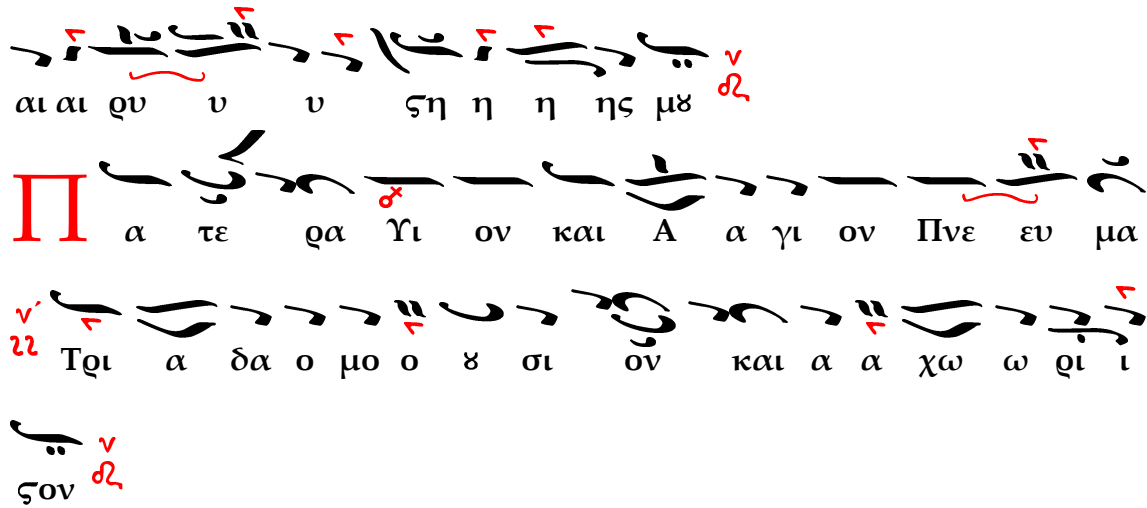
^ν_δ ²² και κα τα φυ γη η μϑ και αι αι ρυ υ ςη ης μϑ ^ν_δ

Α γα πη η η σω σε ε Κυ υ ρι ι ι ι

ε ε ε ε η ι ι σχυ υ υ υ υ υς μϑ ^ν_δ ²²

Κυ ρι ο ος ςε ε ρε ω ω μα α α μϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ^ν_δ ²²

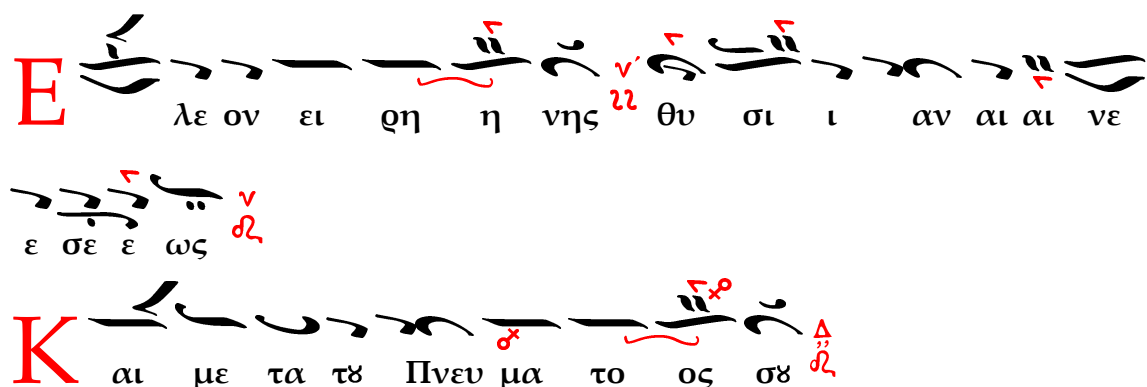
και κα τα φυ υ γη η η η μϑ ϑ ϑ ϑ και αι

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Ὑῖόν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Ὑῖῳ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

* * *

Ε ε χο μέ ν π ρ ο ς τ ο ν Κυ υ ρι ο ν

Α α ξι ι ο ν και αι αι δι ι και αι ο ν

Α γι ο ς Α γι ο ς Α γι ο ς Κυ υ ρι ο ς Σα

ββα ω θ πλη η ρ η ς ο ς ρα νο ο ς και η γη η

της δο ξ η ς σ ω σαν να εν τοι ς υ ψι ι ς ο ι ς ευ

λο γη με ν ο ς ο ε ε ρ χο με νο ο ς εν ο νο μα τι

Κυ ρι ι ς ω σα αν να α α εν τοι ς υ ψι ι ι

ι ς ο ι ς

Α α α μη η η η η ν

ἢ ἄλλως

Α α α μη η η η η ν

Α α α μη η η η η η η η η ν

Σ ε υ υ μ ν ς ς με ν σε ε ευ λο γ ς ς ς

με ε ε ε εν σοι ευ χα ρι ι ς ς με εν Κυ ρι

ε και δε ε ο ο με θα α α σ ς ς ς ς

ο Θεοοοος ηηη μων

Εἰς τό· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...
 ψάλλεται τὸ τροπάριον τῆς ζ' ὥδης τοῦ β' κανόνος τῆς ἑορτῆς.
 Εἰς τὴν θείαν Μεταμόρφωσιν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος πλ' Νη ς

N

 υ υ υ υν τα Α α νη κδ ο στα η η
 κδ ο ο ο ο ο ο ο ο σθη ο ο
 α α α α α πα α α τω ω ωωρ γαρ Υι
 ο ο ο ος ε ε εκ τη ης Πα αρ θε ε ε
 ε νδ τη πα τρω ω α φω ω νη η η
 ε εν δο ο ο ξω ω ως μαρ τυ υ ρει ει ει
 ει ει ει ει ει ει ει ται οι οι οι α α
 Θε ε ε ος και αι α α αν θρω ω ω ω
 πος ο αυ το ο ο ος ει ει ει εις τδ ςς αι αι
 ω ω ω ω ω να α α α ας

Ἕτερον.
Εἰς τὴν θείαν Μεταμόρφωσιν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη.
Ἦχος πλ' Νη ς

N ^{Νη} υ υ υν τα Α α νη η η η κϛ ϛ ϛ
^{Δι} στα η η κϛ ϛ ϛ ϛ ϛ ϛ ϛ ϛ ϛ σθη η ^{Πα}
^{Δι} η ο α πα α α τω ω ω ωρ γα α α α
^{Νη} α α αρ Υι υι υι υι ο ος εκ της Πα α αρ
^{Δι} θε ε ε ε νϛ ^{Νη} τη πα τρω ω ω α φω ω
^Π νη εν δο ο ο ξω ω ως μαρ τυ υ ρει ει
^{Νη} ει ει ται αι αι αι οι οι οι α θε ε
^{Δι} ο ο ο ο ο ο ο ο ος και αι αι
^{Δι} α α αν θρω ω και α αν θρω ω ω πος
^{Νη} ο α αυ το ο ο ος ει ει ει εις τϛς αι αι
^{Δι} ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
^{Νη} ^Χ να α α α α α α α α ας

ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΝ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ

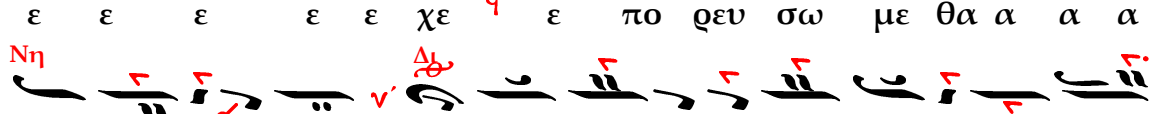
Κοινωνικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

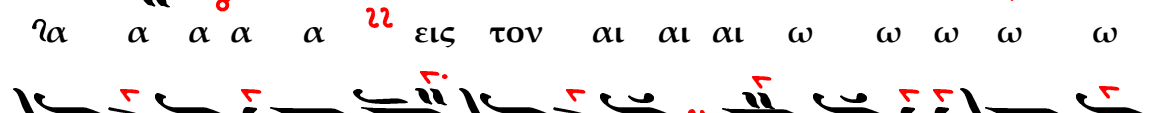
Ἦχος Δι

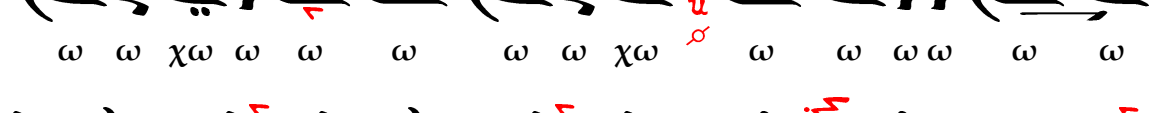
Ε^{Δι} ν τω φω τι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 τη ης δο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο της
 δο ο ο ξη η η η η η η η ης^{Πα} του προ
 σω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω του προ ο ο σω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
^M ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
^{B8} ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 προ σω ω που ου σου ου^{Nη} Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 ρι ι ι ι ι ι ι ι ι Κυ υ ρι ι ε ε^{Δι}
^{Nη} ιε ε ε ε ε^{Δι} πο ρευ σω ω ω ω ω ω ω

 ω ω ω ω ω ω με ε ε ε ε ε ε ε

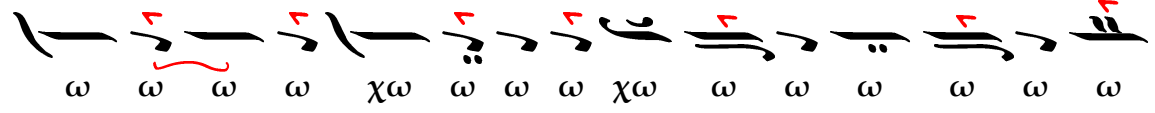

 ε ε ε ε ε χε ε πο ρευ σω με θα α α α

 ηα α α α α εις τον αι αι αι ω ω ω ω ω

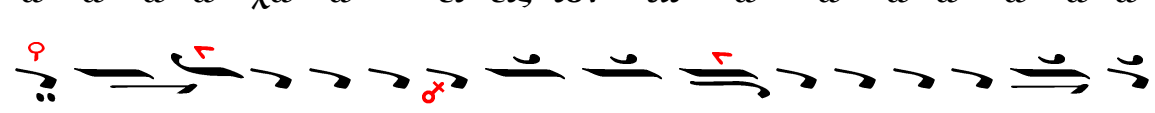

 ω ω χω ω ω ω ω χω ω ω ω ω ω ω

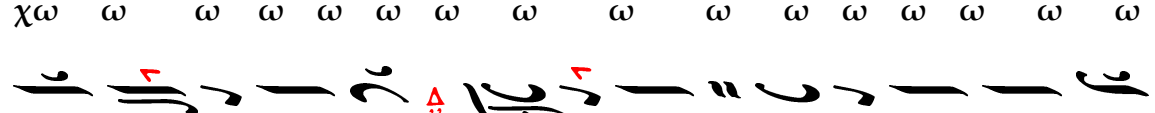

 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

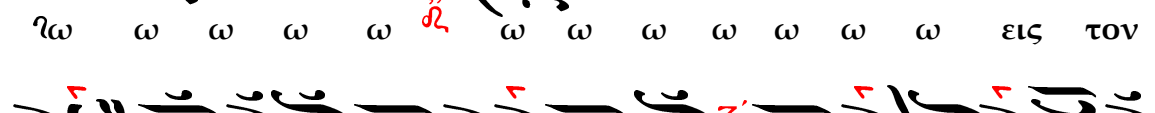

 ω ω ω ω χω ω ω ω χω ω ω ω ω ω ω

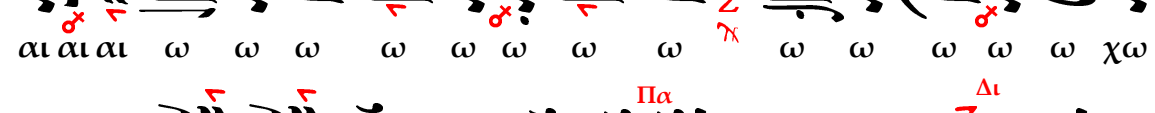

 ω ω ω ω χω ω ει εις τον αι ω ω ω ω ω ω

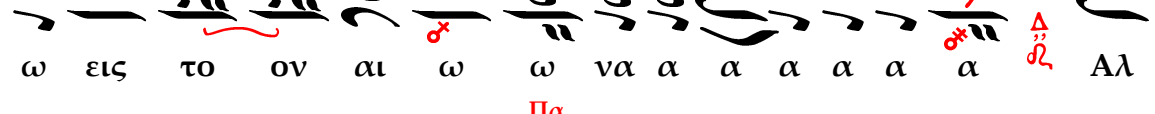

 χω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

 ηω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω εις τον

 αι αι αι ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω χω

 ω εις το ον αι ω ω να α α α α α α Αλ

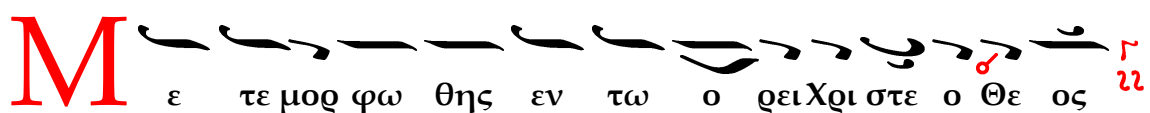

 λη λου ου ου ι ι ι α α α α α α α α

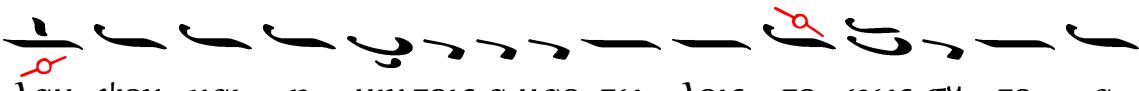

 α α α α α α α α

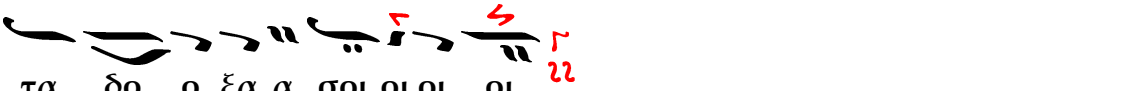
Μετά την μετάδοσιν, ἀντὶ τοῦ· Εἶδομεν...

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς.

Ἦχος ϧα ϕ

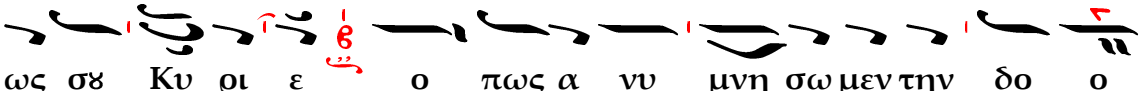

 ε τε μορ φω θης εν τω ο ρει Χρι στε ο Θε ος

 δει ξαστοις Μα θη ταις σε την δο ξαν σε κα θως η δυναντο

 λαμ ψον και η μιν τοις α μαρ τω λοις το φως σε το α

 ι δι ον πρε σβει αις της Θε ο το ο κς φω το δο

 τα δο ο ξα α σοι οι οι οι

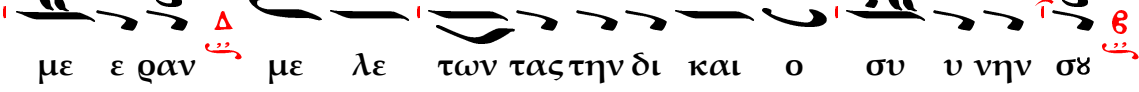
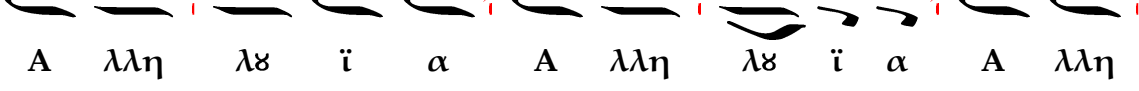
Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί...

Ἦχος Δι-Θ.

 Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε

 ως σε Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο

 ξαν σε ο τι η ξι ω σας η μας των α

 γι ων σε με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον

 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η

 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σε

 Α λλη λς ι α Α λλη λς ι α Α λλη

 λς ι α α α

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν.

Κατὰ παράδοσιν, προτίθενται ὑπὸ τὴν εἰκόνα τοῦ δεσπότου

Χριστοῦ ὥριμοι σταφυλαὶ καὶ φάλλονται τὰ ἐξῆς·

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς.

Ἦχος Γα-φ

Δόξα. Καὶ νῦν. **Κοντάκιον** τῆς ἑορτῆς.

Eπι τὸ ὄρος μετὰ μορφῶν ὡθησάμενοι
ὡς ἐχθροὶ μαθηταί σου τὴν δόξαν σου Χριστέ ο
Θεός ἐθεάσαντο ἵνα ὁπτανέαι δωσι σταυ-
ρῷ μένον· τομὴν πάθος νοήσωσιν ἐκείσιν
Νηδὲ κοσμήκηρυξωσιν ὅτι σύ ὑπαρχεῖς ἀλη-
θως τὸ Παράκλητος πάντας αἰῶνες αἰῶ-

Καὶ ὑπὸ τοῦ ἱερέως ἀναγινώσκεται ἡ ἐξῆς·

Εὐχὴ εἰς μετάληψιν σταφυλῆς

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

55

εἰ σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἦχος Δι-Θ

Εἰ
ι η το ο νο μα Κυ ρι ε ευ λο γη με
νον α πο τ νυν και ε ως τ αι ω ω νος (δὶς)
Το ο νο μα Κυ ρι ε ι η ευ λο γη με
ε ε ε ε νο ο ο ον α πο τ νυν και ε ως τ
αι ω ω νο ο ος

Ἀπόλυσις·

Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθείς ἐν δόξῃ ἐνώπιον τῶν
ἀγίων αὐτοῦ μαθητῶν καὶ ἀποστόλων, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς
ἡμῶν, ...

Δι' εὐχῶν... Ἀμήν.

* * * * *

Εἰς τὴν τράπεζαν, παράκλησις
(ἰχθύος κατάλυσις).